

RECEPT OM UIT DE CRISIS TE KOMEN

door Paul
Frentrop

relatie met westerse beleggingen. Daardoor werd de onderlinge verwevenheid groter. En dat is niet het enige. Economieën zijn ook steeds nauwer met elkaar verbonden.

Is beleggen in futures niet te complex voor particuliere beleggers?

De makkelijkste manier is om rechtstreeks de futuremarkt op te gaan, maar dat raad ik geen enkele particuliere belegger aan. Dan is het opletten geblazen, want voor je het weet heb je honderden vaten olie in je achtertuin staan. Dat is het laatste wat een belegger wil. Om dit risico te omzeilen, kan een belegger een indexvolger (etf, redactie) kopen. Een etf volgt aan de hand van een aantal strikte regels een mandje grondstoffutures. En als een onderliggend contract afloopt dan rollen de beheerders van de etf dat netjes door.

U heeft een bedrijf opgericht dat indices aanbiedt die etf's kunnen volgen. Waarom?

De bestaande indices zijn meestal ontwikkeld door banken en voor banken. Neem de populairste index, de Goldman Sachs Commodity Index. De index heeft een heel hoge weging naar energie, tot wel 70 procent, omdat er puur gekeken wordt naar het aandeel van grondstoffen in de wereldproductie. Dat vind ik gek. Als belegger wil ik een portefeuille met grondstoffen met bijvoorbeeld de meeste kans op een hoog rendement of juist het laagste risico of een goede spreiding. Omdat er geen indices waren met als uitgangspunt de wensen van beleggers ben ik met Summer-Haven gestart.

Waarin verschilt u met de indices van banken?

Onze indices zijn dynamisch. We hebben een breed universum waar we elke maand een selectie maken van de aantrekkelijkste grondstoffutures en daar bestaat de breed gespreide grondstoffenindex vervol-

nemen. Het lijkt erop dat grondstoffen stijgen in tijden van een steeds hoger prijspeil en omlaag gaan als de inflatie zakt. De relatie is dus niet alleen aanwezig sinds de jaren zestig.

Lange tijd werden grondstoffen als interessante belegging beschouwd omdat de rendementen weinig relatie vertoonden met die van aandelen. De laatste tijd is de onderlinge invloed groter geworden. Hoe beoordeelt u dat?

Het is jammer voor investeerders, maar je kunt er niet veel aan doen. Het is de prijs van populariteit. In de jaren '90 dacht iedereen erover om in opkomende markten te gaan beleggen, onder meer door lage cor-

Onze regering bestaat uit twee partijen die een tegengestelde visie hebben. De een is liberaal en vindt dat mensen voor zichzelf moeten zorgen, de ander is socialistisch en vindt dat de overheid voor de burgers moet zorgen. Beide willen Nederland sterker uit de crisis laten komen. Maar hoe dat doel te bereiken vanuit fundamenteel verschillende opvattingen?

Het enige dat in zo'n situatie uitkomst biedt, is om elders te kijken. Waar is een verstandig politicus te vinden die z'n land sterker uit de crisis heeft gebracht? Diens recept moeten we volgen. We hoeven niet ver te zoeken. Als er ooit één land in een crisis zat, dan was dat wel Duitsland na de Tweede Wereldoorlog: hongerig, verkracht, verdeeld, bezet en platgebombardeerd.

Toch werd Duitsland binnen twintig jaar het rijkste land van Europa. De politicus die Duitsland toen sterker uit de crisis liet komen, heet Ludwig Erhard. Deze man van het 'Wirtschaftswunder' was al 'sociaal-liberaal' voordat D66 die term had bedacht. Hij is de personificatie van het Rijnlandse model.

Zijn gedachtegoed is door de Ludwig Erhard Stiftung samengevat in zeven gouden regels die elke regering ter harte moet nemen om sterker uit de crisis te komen. Deze regels luiden:

- 1 De staat is geen ondernemer en geldt als hoeder van de markt
- 2 Overheidssubsidies zijn een verslavend gif
- 3 Vrijhandel is goed voor iedereen
- 4 Faillissementen moeten mogelijk zijn
- 5 Succes moet lonen: egalitarisme is uit den boze
- 6 De regering moet stemmingmakerij tijdens crises vermijden
- 7 De centen kunnen beter bij de burgers zitten dan bij de staat

De eerste zes regels worden in Nederland al niet goed gevolgd, maar het grootste probleem is dat geen enkele Nederlandse politicus regel zeven zelfs maar aan de orde stelt. Om dat te verhelpen, is in deze tijden van crisis een harde aanpak nodig.

Ik stel voor dat voortaan iedere dag aan het begin van het beraad in de Tweede Kamer de volksvertegenwoordigers deze regel met z'n allen twintig keer achter elkaar hardop herhalen. Alleen dan komt het tussen de oren te zitten en zullen we sterker uit de crisis komen.

Dus dames en heren Kamerleden, zeg mij na: "De centen kunnen beter bij de burgers zitten dan bij de staat. De centen kunnen beter bij de burgers zitten dan bij de staat. De centen kunnen beter..."